

Minister Klimatu i Środowiska

DPN-WEP.0500.20.2026.KM
4557817.18877492.15242998
Warszawa, 03-10-2026

Dotyczy: interpelacja posła Marcina Skonieczki, znak: K10INT19716
Sprawa: wymogi dotyczące prowadzenia składów i terminali węglowych oraz kontroli ich działalności

Pan Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

poniżej przedstawiam informacje wynikające z pytań pana posła Marcina Skonieczki w zakresie emisji gazów i pyłów do powietrza dla składów i terminali węglowych.

Jednym z kluczowych pod względem ochrony środowiska dokumentów jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach (DŚU). [1]

DŚU określa warunki, na jakich dane przedsięwzięcie może zostać zrealizowane, tak aby ograniczyć jego wpływ na środowisko. Może wskazywać m.in.:

- wymagania dotyczące ochrony przyrody,
- ograniczenia emisji hałasu, pyłów czy zanieczyszczeń,
- sposób zagospodarowania terenu,
- obowiązki monitoringu środowiskowego.

DŚU jest wymagana dla przedsięwzięć:

- mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (np. niektóre duże zakłady przemysłowe, spalarnie, kopalnie),
- mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (np. określone inwestycje magazynowe, produkcyjne, drogowe, energetyczne).

W zależności od rodzaju przedsięwzięcia decyzję wydaje wójt, burmistrz, prezydent miasta czy regionalny dyrektor ochrony środowiska inny właściwy organ wskazany w ustawie.

DŚU zwykle stanowi pierwszy etap procesu inwestycyjnego i jest wymagana przed uzyskaniem m.in.: decyzji o warunkach zabudowy, pozwolenia na budowę czy niektórych pozwoleń wodnoprawnych.

Składy/terminale węglowe jako instalacje do naziemnego magazynowania kopalnych surowców energetycznych, mogą być traktowane jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko[2]. Istotne jest tutaj wyłączenie dla instalacji do magazynowania paliw wykorzystywanych na potrzeby gospodarstw domowych. Wobec czego istotne jest czy na terenie składu węglowego magazynowane jest paliwo na potrzeby gospodarstw domowych czy np. przemysłu.

Co do zasady też eksploatacja instalacji powodującej wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza wymaga pozwolenia albo zgłoszenia.

Ustawa POŚ [3] przewiduje w zakresie wydawania pozwoleń na wprowadzanie gazów i pyłów pewne wyjątki. Zostały one określone w rozporządzeniu w sprawie przypadków, w których wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza z instalacji nie wymaga pozwolenia [4]. Na mocy ww. rozporządzenia [5] pozwolenia nie wymaga wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza z instalacji nieobjętych standardami emisyjnymi, z których emisja następuje w sposób niezorganizowany, tj. bez pośrednictwa przeznaczonych do tego celu środków technicznych. Emisja niezorganizowana jest traktowana odmiennie od emisji zorganizowanej, ponieważ dla emisji zorganizowanej jest praktyczna możliwość kontroli poprzez pomiary natężenia przepływu gazów odlotowych wprowadzanych do powietrza i stężeń substancji w nich zawartych.

Emisja pyłu węglowego ze składowania i przetadunku węgla jest emisją niezorganizowaną. Zgodnie z ww. przepisami emisja niezorganizowana z instalacji nie wymaga pozwolenia na emisję gazów lub pyłów do powietrza.

Natomiast nieobjęcie pozwoleń na emisję i zgłoszeniami instalacji, z których następuje emisja niezorganizowana, nie oznacza, że takie instalacje pozostają poza zakresem regulacji dotyczących emisji do powietrza. Zgodnie z przepisami ustawy POŚ, każda instalacja niewymagająca pozwolenia może mieć bowiem określone przez właściwy organ ochrony środowiska, w drodze decyzji, wymagania w zakresie ochrony środowiska dotyczące jej eksploatacji, o ile jest to uzasadnione koniecznością ochrony środowiska [6]. Decyzje, o których mowa powyżej, są decyzjami, w których organ ochrony środowiska może ustalić - jeżeli stwierdzi, że jest to uzasadnione koniecznością ochrony środowiska - wymagania analogiczne do określanych w pozwoleniach.

W przypadku gdy organ ochrony środowiska ma dowody na negatywne oddziaływanie podmiotu korzystającego ze środowiska na środowisko [7], może nałożyć w drodze decyzji na taki podmiot obowiązek ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia oraz określić zakres ograniczenia oddziaływania na środowisko, a także czynności zmierzające do ograniczenia oddziaływania na środowisko i termin wykonania obowiązku. Organem właściwym do wydania takiej decyzji [8] jest co do zasady starosta (w niektórych przypadkach [9] – regionalny dyrektor ochrony środowiska albo marszałek województwa).

W razie stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość negatywnego oddziaływania instalacji na środowisko, ustawa POŚ umożliwia organom ochrony środowiska zobowiązanie, w drodze decyzji, prowadzących instalacje podmiotów korzystających ze środowiska do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego [10]. Zobowiązanie do wykonania takiego przeglądu może dotyczyć także działalności podmiotu korzystającego ze środowiska innej niż eksploatacja instalacji, z której prowadzeniem wiąże się możliwość negatywnego oddziaływania na środowisko [11].

Dodatkowo, w przypadku gdyby zostało wykazane, że działalność prowadzona przez podmiot korzystający ze środowiska powoduje pogorszenie stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagraża życiu lub zdrowiu ludzi, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wydaje decyzję o wstrzymaniu tej działalności w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla zapobieżenia pogarszaniu stanu środowiska [12].

Kontrole w zakresie oddziaływania instalacji na środowisko prowadzi inspekcja ochrony środowiska. Kontrole takie są wykonywane na podstawie ustawy o inspekcji środowiska [13]. Mogą się one odbywać m.in. na podstawie zgłoszeń okolicznych mieszkańców, jak i miejscowych władz.

Służby inspekcji ochrony środowiska mogą również wykonywać pomiary z wykorzystaniem sieci Państwowego Monitoringu Środowiska oraz pomiary kontrolne w zakresie dotrzymywania dopuszczalnych poziomów emisji zanieczyszczeń do powietrza poprzez prowadzenie badania dotyczącego wielkości opadu pyłu powstającego podczas pracy danego zakładu. Wyniki badania wielkości opadu pyłu porównuje się do wartości określonych w rozporządzeniu w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu [14].

Należy zaznaczyć, że konieczność posiadania zarówno decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jak i pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo zgłoszenia instalacji zależy od wielu czynników zaczynając od skali przedsięwzięcia, rodzaju składowanego materiału, jego przeznaczenia czy kończąc na uwarunkowaniach środowiskowych na danym terenie. W każdym przypadku kwestia uzyskania odpowiedniego pozwolenia wymaga szczegółowej analizy ze strony prowadzącego taką instalację, jak i później przez właściwe organy ochrony środowiska.

Podstawa prawna

- [1] art. 71 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (ustawa OOS) (Dz.U. z 2026 r. poz. 670).
- [2] § 3 ust. 1 pkt. 37 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 poz. 1839).
- [3] Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2025, poz. 647, z późn. zm.).
- [4] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie przypadków, w których wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza z instalacji nie wymaga pozwolenia (Dz.U. poz. 881).
- [5] § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia w sprawie przypadków, w których wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza z instalacji nie wymaga pozwolenia.
- [6] Możliwość taką daje art. 154 ustawy POŚ.
- [7] Zgodnie z art. 362 ustawy POŚ.
- [8] W trybie art. 154 i 362 ustawy POŚ.
- [9] Określonych w art. 378 ust 2 i 2a.
- [10] Art. 237 ustawy POŚ.
- [11] Art. 241 ust. 1 ustawy POŚ.
- [12] Art. 364 ustawy POŚ.
- [13] Ustawa z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 425, z późn. zm.).
- [14] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. Nr 16 poz. 87).

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Krzysztof Bolesta
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

- Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM.